

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 21. 05. 2020 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Жирков О. Г. – студент 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Мицко І. І. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 **політико-правові та соціально-економічні виміри** : матеріали Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 3 червня 2020 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2020. 143 с.

УДК 321(477)(063)

курсантів вищих навчальних закладів МВС України / Укладачі : Запорожцев А. В., Лабунь А. В., Басиста І. В., Дроздова І. В., Брижик В. О., Мусієнко О. М. Київ, 2012. 246 с.

3. Про попередження насильства в сім'ї. Закон України від 15. 11. 2001 р. № 2789-III змін. І доп., внес. згідно із Законами України: за станом на 23.12.2015 р. № 901-VIII (901-19). <http://zakon1.rada.gov.ua> (Дата звернення: 29.03.20)

Каспарова К. О.,
студентка 3 курсу спеціальності «Право»
Київський університет культури
м. Київ, Україна

ГАРАНТІЇ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ

Конституцією України визначено основні права, свободи та обов'язки людини і громадянина, а також передбачено заходи їх захисту. Це є одним із показників демократичної правової держави. Незважаючи на те, що з часу прийняття Конституції України пройшло майже чверть століття, реальне забезпечення прав і свобод в країні ще далеко від конституційних гасел, і де-юре не завжди є і де-факто.

Зазначений аспект привертає увагу відомих вітчизняних правознавців, таких як М. М. Антонович, О. Г. Кушніренко, О. В. Петришин, Ю. М. Тодика, В. М. Шаповал та інші. Так, Ю. М. Тодика вважає, що гарантії прав і свобод людини і громадянина взаємопов'язані й взаємозумовлені, утворюють в цілому загальну систему та у своїй сукупності забезпечують їх надійну реалізацію, всебічну охорону і захист [1]. Це аксіоматичне твердження Ю. М. Тодики було висловлено ще на початок ХХ ст., але, на жаль, воно до теперішнього часу є більш бажаним, ніж реальним і потребує доповнення «повинні забезпечувати». І це має як

моральні, так і соціально-економічні підгрунтя. Сьогодні не існує єдиної думки щодо систематизації гарантій прав і свобод людини і громадянина у вітчизняній юридичній науці. Гарантії прийнято поділяти на загальні та спеціальні з метою забезпечення реалізації прав і свобод людини і громадянина. Загальні гарантії визначаються рівнем розвитку основних сфер суспільного і державного життя – політичної, економічної, соціальної, культурної (духовної) та інших. Загальні гарантії конституційних прав і свобод людини і громадянина мають значний, а іноді й визначальний вплив на реалізацію цих прав і свобод, оскільки вони визначають готовність суспільства і держави реалізувати зазначені права і свободи. Спеціальні юридичні гарантії конституційних прав і свобод людини і громадянина в Україні представлені нормативно – та організаційно-правовими механізмами реалізації цих прав і свобод [2].

Юридичні гарантії прав і свобод людини у національному праві включають систему засобів та інститутів, спрямованих на створення умов для реалізації прав людини, забезпечення їх всебічної охорони та захисту від порушень [3]. І саме від «готовності» держави залежить реальність забезпечення цих прав і свобод.

Доктор юридичних наук В. Л. Федоренко класифікує юридичні гарантії, як нормативно-правові та організаційно - правові. Нормативно-правові гарантії – це сукупність передбачених нормами права юридичних засобів забезпечення реалізації охорони і захисту прав та свобод людини і громадянина. Організаційно-правові гарантії – це передбачені в нормативно-правових актах суспільно-політичні інституції, на які покладаються відповідні функції та повноваження щодо організації та здійснення юридичного забезпечення реалізації, охорони і захисту свободи людини і громадянина [4].

Юридичні гарантії спрямовані на конкретне здійснення прав, свобод і обов'язків людини та їх охорону від протиправних порушень і посягань, на відміну від політичних, економічних, соціальних, організаційних та духовних гарантій, які є

передумовою реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина.

У свою чергу гарантії конституційних прав і свобод людини і громадянина поділяються на дві великі групи: внутрішньодержавні (включають судові та позасудові) та міжнародно-правові [5]. Міжнародно-правові гарантії поділяються на універсальні та регіональні. Вони значимі, на кшталт цього є міжнародні документи, які закріплюють стандарти галузі прав людини, створення інституційних механізмів щодо захисту прав людини, один з найбільш дієвих – це Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ) [6].

Вищезазначену класифікацію видів гарантій прав і свобод людини і громадянина можна доповнити іншими критеріями з метою поглибленого вивчення.

Отже, утвердження і забезпечення гарантій суб'єктивних прав і свобод людини і громадянина – це головний обов'язок держави, що відбувається шляхом створення відповідних умов для їх реалізації, охорони та захисту як на внутрішньодержавному, так і на міжнародному рівні. Відповідно до статті 55 Конституції України права і свободи людини і громадянина захищаються судом, і кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Отже, основною і кінцевою гарантією в реалізації прав і свобод є безперешкодне звернення до суду з метою відновлення справедливості та порушеного права. Але це можливо тільки при умовах незалежної гілки судової влади, верховенстві права та діючих механізмів забезпечення прав і свобод людини і громадянина.

Література

1. Тодыка Ю. Н., Тодыка О. Ю. Конституционно-правовой статус человека и гражданина в Украине. Київ: Концерн «Видавничий Дім «Ін Юре», 2004.

2. Майданник О. О. Конституційне право України: Навч. посібник. Київ : Алерта, 2011.
3. Загальна теорія держави і права: підручник. За ред. М. В. Цвіка, О. В. Петришина. Харків : Право, 2009.
4. Барабаш Ю. Г. Правова політика у сфері прав людини: шляхи підвищення ефективності. Право України. 2009. № 4.
5. Тодыка Ю. Н., Тодыка О. Ю. Згадана праця
6. Федоренко В. Л. Конституційне право України: підручник / М-во юстиції України, Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. Київ: Ліра-К, 2016

Коровелят К. Д.
студентка 4 курсу спеціальності «Право»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВОЄННИХ ДІЙ

Існування збройного конфлікту передбачає застосування міжнародного гуманітарного права (МГП), відомого також як право збройних конфліктів, яке накладає обмеження на засоби і методи ведення сторонами військових дій і захищає всіх осіб, яких торкнувся конфлікт.

МГП накладає рівні зобов'язання на обидві сторони в конфлікті, проте не надає будь-якого правового статусу залученим у конфлікт збройним опозиційним групам.

Експерти з МГП розробили ряд чітко визначених юридичних критеріїв, щоб встановити, чи дозволяє рівень насильства говорити про збройний конфлікт та класифікувати його.

Кваліфікація збройних конфліктів та інших ситуацій насильства – це важливе питання, визначення якого впливає на